

Universitätsbibliothek Paderborn

**Disputatio || excellentium. D. doctoru[m] Iohannis Eccij &
|| Andre[a]e Carolostadij q[uae] cepta est Lipsi[a]e ||
XXVII. Iunij. An. M.D.XIX.**

**Eck, Johannes
Karlstadt, Andreas
[Erfurt], 1519**

VD16 E 320

Responsio Carolostadij

urn:nbn:de:hbz:466:1-32477

de solo titulo post peccatum sed potius cooparetur deo sua grata adiuvante et pro illo est textus sacri euangelij Math: 25. Ut seruus ille ait domine quinque talenta tradidisti mihi Ecce alia quinque superlati sum Nam liber arbitrio haberet mere passum ad bonum iam seruus ille reddens deo gratiam merito fassus fuisse se decem accepisse sed quis quinque acceperebat dono a deo quinque vero compauerait sibi meritum et gratia dei cooptante in genere fatek absq; suis perbia se. s. superlati Nam super hec talenta b. quodq; Hila: testat intelligi merita iustorum. de. 3. g. diximus. Q Augustini vel Ambrosii non inducitos per me tandem prefatam auctoritatem in locis allegatis intelligi. p. causitate liberi arbitrii: sed volus ex mente Bernhardi Viero: Augusti: et Ambrosii ut cōcors esset tam sanctiorum patrum sententia libe: arb: post petri non fusse de solo titulo sed remansisse inconcavum Quoniam vulnerarū secundū Ambrosii. claudicans secundū Augustini p modo humane fragilitatis secundū Hieronimi. Placet enim etiam in libe: arb: sine gratia nihil posse facere deo vel gratum vel acceptū

Kelponsio Carolostadij

¶ Ad primū quando d. Doctor: dicit se habere intentū per solutionem meam Kelponsio per verbum nego. ¶ Ad secundū quādū egre: d. Doctor: inducit alia quas auctoritates quibus intendit pbarare q; spī: sancit: vel veritas spī: sancti sit variata pte et preceptū de Circumcisione 27. Dico aliud esse variari remedia insituta p modis aliud veritatē ipsam evanescere q; siquidē hodie verū est q; va si lute Circumcisio patrum ergo ista repugnantia est absq; iudicio producta. ¶ Ad tertium. dico q; auctoritas ista non pbat hominē concessa gratia habere spesialē quandā auctoritatem p naturalē a gratia distinctā Nec obstat auctoritas de quinque talentis que secundū conticēt habet quandā spētic ppositi dñi Doc. sed p medullā verbū seruit illū si bene loquitur est sic intelligi. Nō ego lucrat⁹ sum sed gratia dei mecum Quādāmodū Paulus dicit plas omib: laborauit Non ego sed gratia dei mecum et ita vñ similes auctoritates intelligi. Nam q; uno loco non dicit ppterēa non negatur Et dubia debent definiti per aperta testimonia ergo ea que dominus Doctor: induxit pro. 3. dico non ledunt nos multum. ¶ Postremo quādū dicit lib: arbitrii non solū titulū habere sed etiam rem Dico veram liberatem factū ipse qui vere liber est Christus dominus noster. ¶ Ad quartū dico Quod tā Augusti: q; Ambro: dicunt bona merita tota esse debet nō ex pte nostra quamū ad actuūtatem sed nostra fieri p collationē ḡe.

Ecclesi Contra.

¶ De pto q; dixistis per verbū nego et ego quoq; possim negare sed nō satisfas. ¶ Ad secundū q; ista solutio non eneruat ppositū meū Nec em (eret disputatio) ego induxi veritatē fuit falsitatem sed admonitionē illam a sapiente sacram non mortuus quoq; nulla fuisse utilitas Immo constanter volo illam esse fuisse et futuram veritatem theologicā qua explicatur quo modo deus reliquerit hominem in manu consiliū sui ad bonum et ad malum 27. ¶ Ego tertio dico q; ista solutio non bene sonat in auribus meis Nescio quid alij iudicent dicere cū belis tatione si seruus ille benedixerit quē tamen dñs cōmendat. alt. Intra in gaudiū domini tui. q; item sua eruditio facetur auctoritatē inducta bene facere secundū conticēt sed nō secundū medullā quā expressit ista expositione Ecce alia quinque non que ego lucratus sum sed gratia dei mecum Quidquid sit de expositione affirmativa p negatiū suscipio in hanc declarationē Qui seruus a dñs laudatus ab humilitate Apostoli non dissenserit Ceterū sed et hec medullā meo suppeditā instituto stetit gratia dei cum seruo illo lucrata est. facile dat intelligi utrūsq; opatio q; pto cōnūscitur ex vocula associatua qui mecum dispunat disputat operatur operatur vel non.

¶ Secundo dñs ille Viero: hoc paco sūlam recepit apostolicā. ait em sup illo pulma ad Chorinū: s. Abundantius 27. dicit. b. Viero nec se sine gratia in Enā:

A ij

Sophistica circiectio